

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23To/58/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3824010404
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 08. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lucia Horvátová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2024:3824010404.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Lucie Horvátovej a členov senátu JUDr. Michala Antalu a JUDr. Juraja Valáška v trestnej veci vedenej proti obžalovanému A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., trvale bytom D., E. F. XXX/XX, t. č. vo výkone väzby v Ústave na výkon väzby Ilava, pre zločin lúpeže podľa § 188 odsek 1 Tr. zákona, na verejnom zasadnutí konanom v Trenčíne dňa 21. augusta 2024, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Prievidza sp. zn. 2T/45/2024 zo dňa 01. júla 2024 jednohlasne takto

rozhodol:

I. Podľa § 321 odsek 1 písm. d), písm. e), odsek 3 Tr. poriadku s a napadnutý rozsudok pri nezmenených výrokoch o vine, ochrannom opatrení a škode z r u š u j e vo výrokoch o treste odňatia slobody.

II. Na podklade § 322 odsek 3 Tr. poriadku s a obžalovaný A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., trvale bytom D., E. F. XXX/XX, t. č. vo výkone väzby v Ústave na výkon väzby Ilava

odsudzuj e

Podľa § 188 odsek 1 Tr. zákona účinného od 15. marca 2024 za použitia § 38 odsek 2, odsek 3 Tr. zákona účinného od 15. marca 2024 na trest odňatia slobody vo výmere 5 (päť) rokov.

Podľa § 48 odsek 2 písm. b) Tr. zákona účinného od 15. marca 2024 sa obžalovaný na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Prievidza sp. zn. 2T/45/2024 zo dňa 01. júla 2024 bol obžalovaný A. B., nar. XX.XX.XXXX (ďalej iba „obžalovaný“) uznaný za vinného zo zločinu lúpeže podľa § 188 odsek 1 Tr. zákona na tom skutkovom základe, že

dňa 09.01.2024, v čase približne o 19:30 h. v D., na križovatke ulíc G. a H. I., pristúpil k poškodenému A. J. a presne nezisteným spôsobom udrel do oblasti hlavy poškodeného A. J., v dôsledku čoho poškodený A. J. spadol na zem, na čo poškodeného A. J. kopol nohou do oblasti ľavého pleca, potom si na poškodeného A. J. sadol a opakovane ho udrel do tváre rukou zovretou v päst', následne poškodeného A. J. udieral otvorenou rukou po rôznych častiach hlavy a tváre, pričom počas fyzického útoku poškodenému A. J. z ľavého vrecka bundy vybral bankovky v nominálnej hodnote 20,-, 20,- a 10,- eur, na čo obvinený upustil od útoku, vstal a z miesta odišiel, pričom uvedeným konaním

spôsobil poškodenému zranenia, a to trieštivú zlomeninu spodiny pravej očnice s prelomením do pravej čelustnej prínosovej dutiny, zakrvácanie do pravej čelustnej dutiny, tržno-zmliaždenú ranu nad pravou očnicou v dĺžke cca 3 cm, minimálne krvácanie pod tvrdú mozgovú plenu v pravej čelovo spodinovej oblasti, minimálne pomliaždenie mozgu v pravej čelovo spodinovej oblasti, opuch a podkožný hematóm na hornom a dolnom viečku pravého oka, podspojkové zakrvácanie do pravého oka, krvácanie za pravý očný bulbus s jeho vysunutím mierne dopredu, početné oderky kože na tvári, početné pomliaždeniny a odreniny na oboch dolných končatinách na kolenách a predkoleniach, pomliaždeniny na oboch rukách z dlaňovej strany, pričom tieto zranenia si vyžiadali lekárske ošetrovanie a hospitalizáciu poškodeného A. J. s dobou sťaženia obvyklého spôsobu života v trvaní 35 dní, ako aj poškodenému spôsobil škodu odcudzením finančnej hotovosti vo výške 50,- eur.

Za to bol odsúdený podľa § 188 odsek 1 Tr. zákona, s použitím § 38 odsek 5

Tr. zákona na trest odňatia slobody vo výmere 5 rokov 7 mesiacov, so zaradením na jeho výkon podľa § 48 odsek 2 písm. b) Tr. zákona do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Podľa § 73 odsek 2 písm. d) Tr. zákona súd obžalovanému uložil ochranné addiktologické protialkoholické liečenie ambulantnou formou a podľa § 287 odsek 1

Tr. poriadku uložil obžalovanému povinnosť nahradiť poškodenému A. J. škodu vo výške 50 eur.

Proti tomuto rozsudku a proti všetkým jeho výrokom podali ihneď po jeho oznámení (vyhlásení na hlavnom pojednávaní) obžalovaný a jeho obhajca odvolanie, ktoré následne aj písomne odôvodnili. Obžalovaný trvá na tom, že spáchal ťažké ublíženie na zdraví, ale v žiadnom prípade nespáchal lúpež, pretože peniaze boli na zemi vypadnuté a on si ich iba vzal. Poukázal na výpoveď svedka B., ktorý uviedol, že nevidel, že by obžalovaný bral poškodenému peniaze a videl iba, že ho fyzicky napadol. Sám poškodený vypovedal, že peniaze mal v ľavom vrecku bundy a počas fyzického útoku nezaregistroval, že by ho obžalovaný prehľadával a nevie uviesť, kedy mu peniaze vzal, pretože sa najmä chránil pred údermi. Obžalovaný veľmi oľutoval, že poškodeného fyzicky napadol a priznal si, že pod vplyvom alkoholu je výbušný až agresívny. Z tohto dôvodu súhlasí s uložením protialkoholického liečenia ambulantnou formou. V závere požiadal krajský súd, aby bol spod obžaloby oslobodený.

Na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní obžalovaného, prokurátorka krajskej prokuratúry právom konečného návrhu uviedla, že odvolanie obžalovaného je nedôvodné a je potrebné ho podľa § 319 Tr. poriadku zamietnuť, vzhľadom k tomu, že napadnutý rozsudok je vo všetkých jeho výrokoch správny, zákonný a dôvodný. Obhajca obžalovaného uviedol, že naďalej trvajú na dôvodoch svojho odvolania, pretože skutok lúpeže sa nestal. Krajský súd by mal aplikovať zásadu in dubio pro reo a obžalovaného spod obžaloby oslobodiť. Obžalovaný právom konečného návrhu uviedol, že už chce viesť normálny život a svoje problémy s alkoholom si vyrieši prostredníctvom liečenia. Je mu ľúto, že fyzicky napadol poškodeného, ale on sa mu zase vyhrážal oľáškymi cigánmi. Krajský súd požiadal, aby ho spod obžaloby oslobodil.

Krajský súd, ako súd odvolací, nezistiac dôvody pre rozhodnutie podľa § 316

Tr. poriadku, na podklade podaného odvolania na verejnom zasadnutí preskúmal v rozsahu a z dôvodov podľa § 317 odsek 1 Tr. poriadku zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku okresného súdu, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Svoju prieskumnú povinnosť odvolací súd okrem vytýkaných chýb zameril aj na prípadné chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, avšak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 odsek 1 Tr. poriadku a dospel k záveru, že na podklade prípustného odvolania obžalovaného, ktoré bolo podané oprávnenou osobou, včas a na správnom mieste, je potrebné napadnutý rozsudok vo výrokoch o treste zrušiť a zmeniť.

Krajský súd v rámci prieskumnej povinnosti vo vzťahu ku skutkovým zisteniam tvoriacim podstatu posudzovaného trestného činu zistil, že napadnutý rozsudok je výsledkom konania, v ktorom sa postupovalo súladne s Trestným zákonom a Trestným poriadkom, a v ktorom nedošlo k takým chybám, ktoré by mohli mať zásadný vplyv na objasnenie skutkového stavu veci alebo k porušeniu práv obžalovaného na obhajobu. Krajský odvolací súd taktiež nemal žiadne pochybnosti o dôvodnosti výroku o vine obžalovaného z napadnutého rozsudku, keďže takýto jednoznačný záver vyplynul zo zákonným spôsobom vykonaného dokazovania pred súdom prvého stupňa na hlavnom pojednávaní. Okresný súd vykonal všetky zabezpečené dôkazy potrebné pre objektívne posúdenie žalovaného skutku,

a tieto následne v súlade s ustanovením § 2 odsek 12 Tr. poriadku náležite vyhodnotil jednotlivito, ako aj v ich súhrne, pričom dospel k správne a nepochybnému záveru o vine obžalovaného. Odôvodnenie napadnutého rozsudku nespĺňa kritériá pre jeho označenie za arbitrárne, či podobne nedostatočne odôvodnené, keďže obsahuje výstižné hodnotenie všetkých podstatných skutočností potrebných pre rozhodnutie o vine. Súd prvého stupňa

v súlade s ustanovením § 168 odsek 1 Tr. poriadku v odôvodnení napadnutého rozsudku uviedol, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel, pričom správne poukázal na konzistentnosť výpovede poškodeného A. J., na skutočnosť, že tento bezprostredne po skutku policajtom, ktorí ho viezli do nemocnice povedal, že mu pri fyzickom útoku obžalovaný odcudzil 50 eur a jednoznačne poprel obe verzie skutkového deja obžalovaného o tom, že mu peniaze pri útoku buď vypadli alebo že by ich sám vybral z vrečka a dal obžalovanému dobrovoľne, keďže mu bol peniaze dlžný. Vierohodnosti výpovede poškodeného nasvedčujú aj ďalšie vo veci vykonané dôkazy, a to najmä závery znaleckého posudku vypracovaného k spôsobeným zraneniam poškodeného a pravdepodobného mechanizmu ich vzniku. Napokon aj sám obžalovaný priznal fyzický útok na poškodeného, ktorého následky na jeho zdraví boli skutočne závažné. Okresný súd

sa zároveň dôsledne vysporiadal so všetkými podstatnými obhajobnými námietkami obžalovaného, správne pomenoval motív jeho konania a bezchybne stanovil právnu kvalifikáciu skutku ako zločinu lúpeže podľa § 188 odsek 1 Tr. zákona, keďže boli bez všetkých pochybností jednoznačne identifikované obligatórne znaky skutkovej podstaty tohto trestného činu. S poukazom na to, že odôvodnenia rozhodnutí prvostupňového súdu

a odvolacieho súdu nemožno posudzovať izolovane, pretože prvostupňové a odvolacie konanie z hľadiska predmetu konania tvoria jeden celok, krajský súd v ďalšom (aj vo vzťahu k opakovaným obhajobným námietkam obžalovaného prezentovaných v jeho odvolaní) odkazuje na jednotlivé vyhodnotenia skutkových okolností súdom prvého stupňa, keďže sa s nimi bezvýhradne stotožnil.

Rovnako je nutné prisvedčiť aj dôvodnosti výroku o treste napadnutého rozsudku, pretože súd prvého stupňa zohľadnil tak pri druhu, ako aj výmere trestu odňatia slobody všetky všeobecné aj individuálne zásady platné pre ukladanie trestov v zmysle § 34 odsek 1, odsek 4 Tr. zákona. Hoci pri úvahe o spravodlivej výmere trestu odňatia slobody okresný súd správne vychádzal z ustanovenia o opätovnom spáchaní zločinu a s tým spojenou úprave (sprísnenia) trestnej sadzby, krajský súd už s poukazom na § 2 odsek 1 Tr. zákona musel na posudzovaný prípad aplikovať aktuálnu právnu úpravu v tomto smere a pre obžalovaného priaznivejšiu, t. j. znenie Trestného zákona účinného od 15. marca 2024, v zmysle ktorého podľa § 38 odsek 3 Tr. zákona pri opätovnom spáchaní zločinu sa zvyšuje dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby už iba o jednu tretinu (a teda nie o jednu polovicu ako podľa Trestného zákona účinného do 15. marca 2024). Pri trestnej sadzbe ustanovenej za zločin lúpeže v rozpätí od 3 do 8 rokov a pri zvýšení jej dolnej hranice o jednu tretinu tak krajský súd pri úvahe o primeranej a spravodlivej výmere trestu vychádzal zo zákonného rozpätia od 4 rokov 8 mesiacov do 8 rokov. Krajský súd prihliadol aj na to, že obžalovaný sa v nedávnej minulosti dopustil až troch priestupkov násilného charakteru. Pokiaľ ide o poľahčujúce či priťažujúce okolnosti, jednu priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m)

Tr. zákona, a teda že obžalovaný už bol v minulosti súdne trestaný, bolo dôvodné aplikovať, a to vo vzťahu k predchádzajúcemu odsúdeniu obžalovaného rozsudkom Okresného súdu Prievidza sp. zn. 2T/77/2022 zo dňa 28. novembra 2023, túto však krajský súd zohľadniť nemohol, keďže odvolanie vo veci podal iba obžalovaný vo svoj prospech. Na druhej strane by použitie tejto priťažujúcej okolnosti ani nemalo na úpravu trestnej sadzby zásadný význam vzhľadom k tomu, že v zmysle Trestného zákona účinného od 15. marca 2024 už súd nemá obligatórnu povinnosť matematicky zvyšovať či znižovať hranice trestných sadzieb v dôsledku prevahy poľahčujúcich či priťažujúcich okolností. Na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich a priťažujúcich okolností však súd prihliadne pri určovaní druhu trestu a jeho výmery podľa § 38 odsek 2 Tr. zákona a v rámci vyhodnocovania zásad na ukladanie trestov podľa § 34 odsek 4 Tr. zákona.

Pri starostlivom vyhodnení všetkých rozhodných skutočností, teda krajský súd v zmysle zmeny Trestného zákona aplikoval priaznivejšiu právnu úpravu v prospech obžalovaného a uložil mu trest odňatia slobody pri dolnej hranici upravenej trestnej sadzby vo výmere 5 rokov so zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia v súlade so zákonnými podmienkami, uvedenými v ustanovení § 48 odsek 2

písm. b) Tr. zákona, ktorý trest v celom rozsahu naplní svoj primárny účel z hľadiska individuálnej a generálnej prevencie.

Zvyšné dva výroky napadnutého rozsudku súdu prvého stupňa krajský súd žiadnym spôsobom nemenil, keďže sú správne a dôvodné. Ochranné addiktologické protialkoholické liečenie ambulantnou formou bolo indikované znalcom psychiatrom, pričom obžalovaný sám vyjadril vôľu predmetné liečenie absolvovať. Obdobne dôvodný je aj výrok o škode, pričom škoda, ktorá bola preukázateľne trestným činom obžalovaného spôsobená, bola uplatnená riadne a včas, preto okresný súd správne zaviazal obžalovaného k jej náhrade.

Z týchto dôvodov krajský súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e j e** prípustné.